Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 29. Warszawa, dnia 30 września 1938 r. Rok XXI.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 1 zł.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. Nr. 30-197 „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych" zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn."

Sprzedaż numerów pojedyńczych i ubiegłych roczników — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Intendentura) Warszawa, ul. Nowy Świat 69, tel. 663-97.

Wysyłka pojedyńczych numerów i roczników za zaliczeniem pocztowym.

Ogłoszenia o wydawnictwach związanych z zagadnieniami administracji państwowej przyjmowane są wyłącznie na warunkach podanych w Dzienniku Urzędowym Min. Spraw Wewn. z dn. 31 stycznia 1938 r. Nr. 4, poz. 14 po uprzednim wpłaceniu należności na konto czekowe Dziennika Urzędowego M. S. Wewn. Nr. 30197 z podaniem tytułu wpłaty.

Ceny ogłoszeń: cała strona 50 zł., 1/2 str. 30, 1/4 str. — 15 zł.

Redakcja zastrzega sobie prawo odmowy umieszczenia ogłoszenia w całości lub jego części bez podania motywów.

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.

Adres Administracji: Nowy Świat 69, tel. 678-40.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

II. OKÓLNIKI Nr Nr 35—38.

III. PISMA OKÓLNE.

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr. Nr. 70 – 72.

II. MONITOR POLSKI Nr. Nr. 212 — 219.

C. BIBLIOGRAFIA.

II. WYDAWNICTWA INTERESUJĄCE ADMINISTRACJĘ SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

A.

II Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

173.

OKÓLNIK Nr. 35

z dnia 24 września 1938 r.

w sprawie informacyj o skazanych.

(Nr AC 59-1-7)

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Starostów i Prezydentów Miast.

Na skutek porozumienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z Ministerstwem Sprawiedliwości i Ministerstwem Spraw Wojskowych, Ministerstwa te wydały zarządzenia, aby zarówno cywilne jak i wojskowe władze sądowe wykonywujące wyroki w sprawach karnych zawiadamiały bezzwłocznie zarząd gminny (miejski) miejsca zamieszkania skazanego o dacie uprawomocnienia się każdego wyroku, którym sąd (cywilny lub wojskowy) orzekł utratę praw oraz o dacie, o której skazany odzyska utracone prawa.

Odnośne zarządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości zostało wydane jako okólnik Nr 1726/34 z dnia 25 maja 1934 r. (ogłoszone w Dz. Urz. Min. Spraw. Nr 11 z dnia 1 czerwca 1934 r.), nadto zaś zostało przypomniane ostatnio prezesom i prokuratorom Sądów Apelacyjnych pismem z dnia 13 maja 1938 r. Nr II. St. 2100; zarządzenie zaś Ministerstwa Spraw Wojskowych wydane zostało w dniu 12 września 1938 r. za Nr 3920-M/Karn.

W wyniku powyższego uchylam okólnik Nr 56 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 3 października 1935 r. (Nr AC. 6296/2) i zarządzam, aby rubryka 17 rejestru mieszkańców była wypełniana otrzymywanymi od sądów informacjami, jak również informacjami, jakie w tym zakresie otrzymywać będą gminy z Rejestru Skazanych przy Ministerstwie Sprawiedliwości na skutek swoich sporadycznych zapytań.

(—) Nakonieczników-Klukowski
PODSEKRETARZ STANU

174.

OKÓLNIK Nr 36

z dnia 30 września 1938 r.

o podatku drogowym

(Nr SF. 66-5-1)

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego), Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, Prezydentów Miast i Starostów Krajowych w Poznaniu i Toruniu.

W jednym z najbliższych numerów Dziennika Ustaw ukaże się rozporządzenie Ministra

Spraw Wewnętrznych wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Komunikacji w sprawie wykonania art. 12 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu nadanym art. 5 pkt. 3 ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 455) o podatku drogowym. Z uwagi na to, że — stosownie do przepisów powołanej ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. podatek drogowy na obszarze miast wydzielonych może być pobrany już w roku budżetowym 1938/39 w wysokości półrocznego wymiaru, a zbyt późne ukazanie się rozporządzenia mogłoby uniemożliwić tym miastom powzięcie odpowiednich uchwał we właściwym terminie z zachowaniem przepisu art. 40 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych, zarządzam aby uchwały w sprawie poboru omawianego podatku odpowiadały następującym zasadom.

1. Suma podatku drogowego nie może przekraczać kwoty wydatków związku samorządowego na budowę i utrzymanie dróg oraz na spłatę i oprocentowanie pożyczek długoterminowych zużytych na cele drogowe, a w powiatowych związkach samorządowych również na zapomogi na cele drogowe dla gmin wiejskich i miast niewydzielonych, zmniejszonych o sumę wpływów budżetowych, mających specjalne przeznaczenie na cele drogowe.

2. Wymiar i pobór podatku drogowego na rzecz pomorskiego i poznańskiego wojewódzkich związków samorządowych na budowę i utrzymanie dróg wojewódzkich może być dokonany jedynie łącznie z wymiarem i poborem podatku drogowego na rzecz powiatowych związków samorządowych i miast wydzielonych. Wymiar tego podatku będzie dokonany przez wydziały powiatowe względnie zarządy miejskie miast wydzielonych. Gdyby niektóre powiatowe związki samorządowe lub miasta wydzielone nie pobierały na swoją rzecz podatku drogowego, wówczas wydziały powiatowe względnie zarządy miejskie miast wydzielonych dokonają wymiaru i poboru podatku drogowego tylko na rzecz wojewódzkiego związku samorządowego.

3. Łączne obciążenie poszczególnych kategoryj płatników z tytułu podatku drogowego, pobieranego na rzecz powiatowych związków samorządowych, względnie miast wydzielonych i na rzecz wojewódzkiego związku samorządowego, nie może przekraczać norm, określonych w art. 12 ust. (3) i (4) cytowanej ustawy.

Jeżeli stawki podatku drogowego, uchwalone przez radę powiatową, względnie radę miejską, łącznie ze stawkami tegoż podatku, uchwalonymi przez sejmik wojewódzki, będą przekraczały normy, zakreślone w art. 12 ust. (3) i (4) ustawy, wówczas podatek drogowy pobrany będzie według maksymalnych stawek, określonych w powołanych przepisach, a podział wpływów z podatku drogowego pomiędzy powiatowy związek samorządowy względnie gminę miejską a wojewódzki związek samorządowy będzie dokonany w stosunku do wysokości preliminowanych na dany rok budżetowy wydatków na utrzymanie i budowę dróg wojewódzkich i dróg powiatowych, względnie gminnych, podlegających—zgodnie z § 2 rozporządzenia—pokryciu z wpływów z podatku drogowego.

4. Wszelkie wpłaty, dokonywane przez płatników na poczet podatku drogowego, wymierzonego na rzecz powiatowego związku samorządowego względnie gminy miejskiej i na rzecz wojewódzkiego związku samorządowego, podlegają zaliczeniu na rzecz tych związków w stosunku do wysokości stawek podatkowych, uchwalonych przez te związki bądź też w przypadku, przewidzianym w § 4 ust. (2) rozporządzenia w stosunku do wysokości preliminowanych na dany rok wydatków drogowych.

5. Uchwała sejmiku wojewódzkiego o poborze podatku drogowego powinna być podana do wiadomości wydziałom powiatowym i zarządom miejskim miast wydzielonych na 3 miesiące przed rozpoczęciem danego okresu budżetowego.

6. Za wymiar i pobór podatku drogowego na rzecz wojewódzkich związków samorządowych związki te winny wypłacać wydziałom powiatowym i zarządom miejskim miast wydzielonych wynagrodzenie w wysokości 5% sum, ściągniętych tytułem podatku drogowego, przypadającego na rzecz wojewódzkich związków samorządowych.

7. Rokiem podatkowym dla wymiaru podatku drogowego jest rok budżetowy.

8. Nie mogą być obciążone podatkiem drogowym grunty, wymienione w art. 2 pkt. 2—12 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 85. poz. 593).

9. Do dnia 1 stycznia 1940 r. podatkiem drogowym mogą być obciążone przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, wykupujące świadectwa przemysłowe względnie karty rejestracyjne, przewidziane w ustawie z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 46, poz. 339), zaś od dnia 1 stycznia 1940 r. przedsiębiorstwa i zajęcia, wykupujące karty rejestracyjne zgodnie z ustawą z dnia 25 kwietnia 1938 r. o opłatach rejestracyjnych od przedsiębiorstw i zajęć (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 293).

10. Nieruchomości stale zwolnione od podatku od nieruchomości na podstawie przepisów art. 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o podatku od nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 14) oraz nieruchomości, wymienione w § 7 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 kwietnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 259), nie mogą być obciążone podatkiem drogowym.

11. Podatkiem drogowym w miastach wydzielonych mogą być obciążone tylko nowowzniesione budowle oraz części nadbudowane i przybudowane, czasowo zwolnione od podatku

od nieruchomości na podstawie ustawy z dnia 22 września 1922 r. (Dz U. R. P. Nr 88, poz. 786), rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 września 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 508), ustawy z dnia 24 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 173) oraz ustawy z dnia 19 kwietnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 224).

Dla ustalenia podstawy wymiaru podatku drogowego od części nadbudowanych i przybudowanych należy brać czynsz względnie wartość czynszową, przypadającą tylko od tych części nieruchomości, które podlegają podatkowi drogowemu.

12. Obowiązek podatkowy w odniesieniu do nowowzniesionych budowli rozpoczyna się z początkiem następnego miesiąca po dniu, od którego rozpoczyna się bieg terminu zwolnienia od podatku od nieruchomości na zasadzie przepisów o ulgach dla nowowznoszonych budowli. Obowiązek ten gaśnie z końcem tego miesiąca, w którym wygasa zwolnienie od państwowego podatku od nieruchomości.

13. Przez podstawę idealnego wymiaru podatku od nieruchomości należy rozumieć taką podstawę wymiaru podatku, jaką należało by przyjąć według przepisów art. 6 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 14), gdyby te nieruchomości nie korzystały ze zwolnienia od podatku od nieruchomości.

Dla nieruchomości. których użytkowanie rozpoczęło się w ciągu roku budżetowego, poprzedzającego rok podatkowy, podstawę idealnego wymiaru podatku od nieruchomości stanowi czynsz roczny, obliczony w stosunku do czynszu należnego za okres użytkowania.

Dla nieruchomości, których użytkowanie rozpoczęło się w ciągu roku podatkowego, podstawę idealnego wymiaru państwowego podatku od nieruchomości stanowi czynsz należny za okres użytkowania, obliczony od chwili rozpoczęcia użytkowania, do końca roku budżetowego w stosunku do czynszu należnego za 1 miesiąc najmu lub dzierżawy.

14. Podwyższenie maksymalnych norm podatkowych, przewidzianych art. 12 ust. (3) lit. a, b i c ustawy, może nastąpić tylko w tym przypadku, gdy dokonanie wydatków drogowych w większym rozmiarze, aniżeli pozwalają na to wpływy z podatku drogowego według stawek określonych w art. 12 ust. (3) ustawy, jest konieczne dla celów komunikacyjnych i gospodarczych, a brak innych źródeł pokrycia tych wydatków.

Gdyby w województwach pomorskim i poznańskim łączne stawki podatku drogowego, uchwalone na rzecz powiatowego związku samorządowego lub miasta wydzielonego i na rzecz wojewódzkiego związku samorządowego, przekraczały na obszarze poszczególnych powiatów względnie miast wydzielonych normy określone w art. 12 ust. (3) ustawy i zachodziłaby konieczność podwyższenia stawek podatkowych w granicach określonych w art. 12 ust. (4) ustawy, wówczas zezwolenie na podwyższenie stawek podatkowych winien wyjednać zainteresowany wydział powiatowy względnie zarząd miejski.

15. Obciążenie nieruchomości kosztami pierwszego urządzenia ulic lub placów na podstawie przepisów ustępu (4) art. 174 prawa budowlanego powoduje zwolnienie danej nieruchomości od podatku drogowego na okres lat 6-ciu, natomiast zwolnienia takiego nie powoduje fakt obciążenia danej nieruchomości kosztami zamiany nawierzchni na mocy przepisów ust. (5) art. 174 prawa budowlanego.

16. Sześcioletni okres ulg podatkowych, przewidzianych w ust. (6) art. 12 ustawy rozpoczyna się: a) dla nieruchomości, które zostały obciążone kosztami pierwszego urządzenienia ulic przed dniem 1 października 1938 r. i dla których statutowe terminy płatności rat tych kosztów (bez względu na ilość rat) przypadają po tym terminie oraz dla nieruchomości, które zostaną pociągnięte do pokrycia kosztów pierwszego urządzenia ulic w okresie od 1 października 1938 r. do 31 marca 1939 r. — z dniem 1 października 1938 r.; b) dla nieruchomości, które zostaną obciążone kosztami pierwszego urządzenia ulic po dniu 31 marca 1939 r.—z początkiem tego roku budżetowego, w którym zapadnie termin płatności pierwszego nakazu płatniczego z tytułu obciążenia danej nieruchomości kosztami pierwszego urządzenia ulic i placów.

Rozłożenie kosztów pierwszego urządzenia ulic i placów na spłaty na okres dłuższy niż lat 6 nie ma wpływu na okres zwolnienia danej nieruchomości od podatku drogowego.

W przypadku nieskorzystania przez zarząd miejski z uprawnień, wynikających z przepisu ust. (4) art. 174 prawa budowlanego, koszty pierwszego urządzenia ulic i placów w zakresie budowy nawierzchni i chodników mogą być pokrywane z wpływów z podatku drogowego.

Ponadto wyjaśniam, że:

a) obciążenie poszczególnych kategoryj płatników podatkiem drogowym na rzecz wojewódzkiego związku samorządowego powinno być jednakowe dla obszaru całego województwa;

b) jeżeli ten sam płatnik został pociągnięty do uiszczenia podatku drogowego z tytułu posiadania gruntu, nieruchomości i przedsiębiorstwa przemysłowego względnie handlowego w nakazie płatniczym należy podać osobno wysokość podatku drogowego, obliczonego w stosunku do każdego z wymienionych wyżej obiektów;

c) z uwagi na to, że przepisy o podatku drogowym zostały zamieszczone w części I ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych, do zatwierdzenia uchwał o poborze tego podatku oraz do wymiaru i poboru tego podatku stosują się odpowiednio przepisy części IV, V i VI powołanej ustawy z uwzględnieniem

przepisów § 120 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 113, poz. 937) zmienionego częściowo rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 maja 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 400);

d) przedkładając do zatwierdzenia uchwały o poborze podatku drogowego, związki samorządowe winny dołączać szczegółowy wykaz preliminowanych na dany rok wydatków drogowych oraz zestawienia wpływów budżetowych, mających specjalne przeznaczenie na pokrycie wydatków drogowych;

e) podatek drogowy, jako dochód celowy, może być zatwierdzany tylko na jeden okres budżetowy;

f) statuty o poborze podatku drogowego powinny w zasadzie odpowiadać statutowi wzorowemu, dołączonemu do niniejszego zarządzenia.

W końcu zaznaczam, iż z dniem 1 kwietnia 1939 r. przestaje obowiązywać okólnik z dnia 11 maja 1936 r. Nr 33 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 14, poz. 85) w części, dotyczącej poboru specjalnych opłat drogowych.

(—) Korsak
PODSEKRETARZ STANU

Zał. Nr 1 do okólnika Nr 36.

Statut wzorowy o podatku drogowym.

Na podstawie art. 12 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu nadanym art. 5 pkt. (3) ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 455) pobrany będzie w roku budżetowym . . . . na obszarze . . . . (miasta . . . . powiatowego związku samorządowego) podatek drogowy.

§ 1.

Na pokrycie wydatków, związanych z utrzymaniem i budową dróg samorządowych pobrany będzie w roku budżetowym . . . . . . podatek drogowy w kwocie . . . . zł.

§ 2.

Podatek drogowy pobrany będzie w wysokości:

1) . . . . % wymiaru państwowego podatku gruntowego, obliczonego bez oddzielnego dodatku i ulg, przewidzianych w art. 7 i 8 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593),

2) . . . . % ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, przewidzianych w ustawie z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z r. 1936 Nr 46, poz. 339),

3) . . . . % podstawy wymiaru państwowego podatku od nieruchomości, ustalonej w myśl przepisów dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o podatku od nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 14) lub . . . . % podstawy idealnego wymiaru podatku od nieruchomości czasowo zwolnionych od podatku od nieruchomości.

(W miastach wydzielonych ma zastosowanie tylko drugie zdanie pkt. 3 po słowie „lub").

§ 3.

Wymiar i pobór podatku drogowego uskutecznia . . . . (Wydział Powiatowy, Zarząd Miejski).

§ 4.

O wymierzonym podatku drogowym zostanie płatnik zawiadomiony wezwaniem płatniczym.

Podatek drogowy płatny jest w równych ratach półrocznych w miesiącu kwietniu i listopadzie.

§ 5.

Odwołania przeciwko wymiarowi podatku drogowego wnosić należy w terminie i trybie, przewidzianym w art. 48 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z r. 1936 Nr 62, poz. 454), a na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego w terminie i trybie, przewidzianym w § 69 i nast. ustawy o daninach komunalnych z dnia 14 lipca 1893 r.

§ 6.

Nieuiszczony w przepisanym terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek według postanowień ustawy z dnia 18 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. z r. 1936 Nr 8, poz. 88) oraz z doliczeniem kosztów egzekucyjnych według postanowień ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 721) zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 401).

W czasie obowiązywania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 580), zmienionego częściowo rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 24), z dnia 28 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 78), z dnia 15 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 340) — koszty egzekucyjne pobierane będą według przepisów tego rozporządzenia.

§ 7.

Wykroczenia przeciwko przepisom niniejszego statutu podlegają karze porządkowej do wysokości 345 zł. gr. 90, o ile wykroczenie nie jest karalne według art. 62—66 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.

§ 8.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą i ogłoszeniu (wskazać sposób ogłoszenia w danej miejscowości przyjęty) z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 19 . . . . . roku do dnia 31 marca . . . . . roku.

Uwaga I. Od dnia 1 stycznia 1940 r. pkt. 2 § 2 statutu winien mieć brzmienie następujące: „2) . . . . . % ceny kart rejestracyjnych od przedsiębiorstw i zakładów, wymienionych w działach I, lit. a) i II lit. a) części III załącznika do art. 7 ustawy z dnia 25 kwietnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 293), jeżeli zatrudniają one ponad 100 pracowników i w wysokości . . . . % od pozostałych przedsiębiorstw i zajęć".

Uwaga II. W przypadku wprowadzenia na obszarze województwa pomorskiego i poznańskiego poboru podatku drogowego na rzecz wojewódzkiego związku samorządowego, powiatowe i miejskie statuty podatkowe winny być uzupełnione w sposób następujący:

a) w nagłówku do statutu przed wyrazami: „pobrany będzie" należy wstawić: „oraz w związku z uchwałą Sejmiku Wojewódzkiego w . . . . z dnia . . . . . . ",

b) w § 2 w końcu pkt. pkt. 1, 2 i 3 należy dodać wyrazy:

„w tym:
a) na rzecz pow. zw. sam. (miasta) . . . .%,
b) na rzecz wojewódzkiego zw. sam. . . . .%".

Gdyby zaś podział wpływów z podatku drogowego pomiędzy powiatowy związek samorządowy względnie miasto i wojewódzki związek samorządowy dokonywał się według przepisów § 4 ust. (2) rozporządzenia — wówczas nie należy uzupełniać § 2 statutu w sposób wyżej podany, natomiast w pierwszym zdaniu § 2 zamiast wyrazów: „w wysokości" należy wstawić wyrazy: „na rzecz powiatowego związku samorządowego (miasta . . . .) i wojewódzkiego związku samorządowego w łącznej wysokości:".

Zał. Nr 2 do okólnika Nr 36.

Statut wzorowy o poborze podatku drogowego na rzecz wojewódzkich związków samorządowych.

Na podstawie art. 12 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu nadanym art. 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 455) pobrany będzie w roku budżetowym . . . . . na rzecz . . . . wojewódzkiego związku samorządowego podatek drogowy.

§ 1.

Na pokrycie wydatków związanych z utrzymaniem i budową dróg wojewódzkich pobrany będzie w roku budżetowym . . . . podatek drogowy w kwocie . . . . . zł.

§ 2.

Podatek drogowy pobrany będzie w wysokości:

1) . . . . . % wymiaru państwowego podatku gruntowego, obliczonego bez oddzielnego dodatku i ulg, przewidzianych w art. 7 i 8 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593),

2) . . . . . % ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, przewidzianych w ustawie z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z r. 1936 Nr 46, poz. 339).

3) . . . . . % podstawy wymiaru państwowego podatku od nieruchomości, ustalonej w myśl przepisów dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o podatku od nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 14) względnie . . . . . % podstawy idealnego wymiaru podatku od nieruchomości czasowo zwolnionych od podatku od nieruchomości.

§ 3.

Wymiar i pobór podatku drogowego na rzecz Wojewódzkiego Związku Samorządowego zostanie dokonany przez wydziały powiatowe i zarządy miejskie miast wydzielonych łącznie z wymiarem i poborem podatku drogowego na rzecz powiatowych związków samorządowych i miast wydzielonych.

§ 4.

Odwołania przeciwko wymiarowi podatku drogowego wnosić należy w terminie i trybie, przewidzianym w § 69 i nast. ustawy o daninach komunalnych z dnia 14 lipca 1893 r.

§ 5.

Nieuiszczony w przepisanym terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek według postanowień ustawy z dnia 18 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. z r. 1936 Nr 8, poz. 88) oraz z doliczeniem kosztów egzekucyjnych według postanowień ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 721), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 401).

W czasie obowiązywania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. (Dz. R. P. Nr 62, poz. 580) zmienionego częściowo rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 24), z dnia 28 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 78), z dnia 15 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 340) — koszty egzekucyjne pobierane będą według przepisów tego rozporządzenia.

§ 6.

Wykroczenia przeciwko przepisom niniejszego statutu podlegają karze porządkowej do wysokości 345 zł 90 gr, o ile wykroczenie nie

jest karalne według art. 62—66 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.

§ 7.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą i po ogłoszeniu w Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 19... roku do dnia 31 marca 19... roku.

175.

OKÓLNIK Nr. 37

z dnia 30 września 1938 r.

o komisjach wyborczych do rad miejskich.

(Nr SS 34-20-1).

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego).

Zgodnie z art. 11 ust. (2) ustawy z dnia 16 sierpnia 1938 r. o wyborze radnych miejskich (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 480) na przewodniczących głównych komisyj wyborczych do rad miejskich w miastach będących siedzibą sądów powszechnych w miarę możności powołuje się sędziów.

W związku z powyższym komunikuję, że postulat ten winien być możliwie szeroko uwzględniany i w tym celu zechcą PP. Wojewodowie w miarę zarządzania wyborów zwracać się do Prezesów Sądów Apelacyjnych z prośbą o wyznaczenie odpowiednich kandydatów spośród sędziów okręgowych na przewodniczących głównych komisyj wyborczych w miastach, będących siedzibami sądów okręgowych, spośród zaś sędziów grodzkich na terenie innych miast.

Stanowisko powyższe zostało uzgodnione z Ministerstwem Sprawiedliwości.

(— *Sławoj Składkowski*
MINISTER

176.

OKÓLNIK Nr. 38

z dnia 30 września 1938 roku

o dietach i kosztach podróży członków komisyj wyborczych

(Nr SS. 34-19-1)

Do

Panów Wojewodów, Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Panów Prezydentów Miast na całym obszarze Państwa, z wyjątkiem Województwa śląskiego.

W związku z przepisem art. 13 ustawy z dnia 16.VIII.1938 r. o wyborze radnych miejskich (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 480), dotyczącym sprawy diet i kosztów podróży przewodniczących i członków komisyj wyborczych, udzielam następujących wskazówek i wyjaśnień:

1) Wyrażenie „zamieszkałym poza miejscem urzędowania", użyte w ustępie (2)-gim art. 13 cyt. ustawy o wyborze radnych miejskich, rozumieć należy w ten sposób, że chodzi tu o czasowe miejsce zamieszkania, a nie o miejsce zamieszkania stałe. Równocześnie zaznaczam, że w zasadzie należało by unikać powoływania na przewodniczącego i członków komisyj tych osób, które mieszkają czasowo poza miejscem urzędowania komisji wyborczej. Jeśli się jednak tego nie da uniknąć, przewodniczącemu i członkom głównych, okręgowych i obwodowych komisyj wyborczych przysługuje zwrot kosztów podróży do miejsca urzędowania (t. j. cena biletu kolejowego 2 klasy, koszty przejazdu autobusem lub statkiem) w obie strony. Koszty te przysługują również przewodniczącemu i członkom komisji, odbywającym podróże służbowe, np. podróże mające na celu zasięgnięcie wskazówek u władz nadzorczych i t. p. Sędziowie, pełniący funkcje przewodniczących głównych komisyj wyborczych w myśl art. 11 ust. (2) ustawy, mają prawo do zwrotu kosztów podróży i innych należności służbowych na zasadach rozp. Rady Ministrów z dnia 28.III.1934 r. w brzmieniu ustalonym rozp. Rady Ministrów z dnia 2.VII.1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 393).

2) Przewodniczący oraz członkowie komisyj wyborczych posiadają prawo do diet, o ile utrzymują się z zarobku dziennego i tracą ten zarobek w związku z pracami komisji, przyczym chodzi tu o pracę zarówno na posiedzeniach komisji wyborczej, jak i o czynności poza komisyjne (np. dyżury). Udział w pracy komisji wyborczej stwierdza na podstawie list obecności, lub protokołów obrad w stosunku do członków komisyj — przewodniczący danej komisji wyborczej, w stosunku do przewodniczącego komisji obwodowej — przewodniczący komisji okręgowej, w stosunku do przewodniczącego komisji okręgowej—przewodniczący głównej komisji wyborczej.

3) Wysokość diet nie powinnaby przekraczać:

a) dla przewodniczących i członków głównych komisji wyborczych w miastach, liczących ponad 100.000 mieszkańców — 10 złotych dziennie, w innych miastach — 8 złotych,

b) dla przewodniczących okręgowych komisyj wyborczych — 5 złotych dziennie, a dla członków tych komisyj — 4 zł dziennie,

c) dla przewodniczących obwodowych komisyj wyborczych — 4 zł dziennie, a dla członków komisyj — 3 zł. dziennie.

4) Diety i koszty podróży przyznaje Kolegium Zarządu Miejskiego (Magistrat); Magistrat może jednak upoważnić do wydawania w tych sprawach decyzji przełożonego gminy łącznie z 2-ma lub jednym członkiem Zarządu Miejskiego (ławnikami).

5) Diety i koszty podróży wypłaca kasa miejska na polecenie przełożonego gminy, zgodnie z przepisem art. 59 cyt. ustawy o wyborze radnych miejskich.

6) Diety i koszty podróży przyznaje się na podstawie rachunku, do którego winny być dołączone dokumenty, stwierdzające rzeczywisty udział przewodniczącego lub członka komisji w pracach komisji (sposób stwierdzenia określony wyżej przy pkcie 3), oraz deklaracja ubiegającego się o przyznanie diet, że utrzymuje się z zarobku dziennego i wskutek udziału w pracy komisji wyborczej z zarobku tego utracił podaną w rachunku kwotę, a przy ubieganiu się o zwrot kosztów podróży — zaświadczenie gminy o czasowym zamieszkaniu poza siedzibą komisji wyborczej, od składania takiego dowodu zwolnić należy jednak sędziów, powołanych na przewodniczących głównych komisyj wyborczych. Na żądanie Magistratu w wypadkach uzasadnionych wątpliwości co do zasadności roszczenia, ubiegający się o przyznanie diet obowiązany jest przedstawić dowód utraty zarobku dziennego, np. zaświadczenie swego pracodawcy.

7) Zastępcy przewodniczących oraz członków komisji otrzymują diety i koszty podróży tylko w razie rzeczywistego udziału w pracach komisji, wynikającego jedynie z zastępstwa przewodniczącego lub członków nieobecnych na posiedzeniach lub czasowo nie mogących brać udziału w pracach komisji.

8) Dla miasta stoł. Warszawy ustalam na podstawie art. 13 ust. (3) cyt. ustawy o wyborze radnych miejskich diety w wysokości następującej:

a) dla przewodniczącego i członków głównej komisji wyborczej 10 złotych dziennie,

b) dla przewodniczących komisyj okręgowych — 6 złotych dziennie, a komisyj obwodowych — 4 zł dziennie,

c) dla członków okręgowych komisyj wyborczych — 4 zł dziennie, a komisji obwodowych — 3 zł dziennie.

(—) Sławoj Składkowski
MINISTER

A.
III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

177.

PISMO OKÓLNE

z dnia 21 września 1938 r.

o rejestracji Polskich Chrześcijańskich Kas Bezprocentowych.

(Nr AA. 6-b-14)

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Zdarzają się wypadki, że przy przyjmowaniu podań o rejestrację Polskich Chrześcijańskich Kas Bezprocentowych, należących do Polskiej Centralnej Kasy Kredytu Bezprocentowego, referenci w starostwach żądają uwierzytelniania podpisów członków — założycieli przez notariusza, jak również uiszczania opłat stemplowych od podania i załączników.

W związku z powyższym Ministerstwo przypomina, że żądanie notarialnego poświadczenia podpisów założycieli nie ma prawnego uzasadnienia, ponieważ odnośne przepisy prawa o stowarzyszeniach (w szczególności art. 12 i 19), które poświęcone są sposobowi wnoszenia podań o założenie stowarzyszenia, nie stawiają podobnego wymogu. Podania te zatem podlegają ogólnym normom postępowania administracyjnego w tym przedmiocie, wymienionym w art. 16 o podpisywaniu podań oraz art. 11 i 12 o pełnomocnictwach. Odnośnie opłat stemplowych Ministerstwo wyjaśnia, że w myśl art. 144 pkt. 1 i 16 ustawy o opłatach stemplowych z 1 lipca 1926 r. w brzmieniu ogłoszonym obwieszczeniem Ministra Skarbu z 7 czerwca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 404) podania wymienionych kas o rejestrację, jako zrzeszeń o charakterze dobroczynnym, są wolne od opłat stemplowych.

(—) Michałowski
DYREKTOR DEPARTAMENTU

178.

PISMO OKÓLNE

z dnia 21 września 1938 r.

o poprawkach do instrukcji o ewidencji koni.

(Nr Wojsk. J. 1-1-1)

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

W ślad zarządzenia z dnia 16 grudnia 1936 r. Nr Wojsk. J. 1/4/1—Ministerstwo Spraw Wewnętrznych komunikuje, że w instrukcji dla zarządów gminnych (miejskich) o prowadzeniu ewidencji koni Nr Wojsk. J. 1/4/1 należy poczynić następujące poprawki i uzupełnienia:

1) w paragrafie pierwszym (a) wiersz ostatni, zamiast „Nr 28, poz. 250" wpisać: „Nr 66, poz. 496 z roku 1938";

2) w § 11 (wiersz trzeci) zamiast „pisarz" napisać „sekretarz". W końcowym wierszu tego paragrafu po słowach: „—kreskę pionową" umieścić przecinek zamiast kropki i dopisać: „zaś w przypadku gdy R. I. K. sklasyfikuje konia jako T-(a) T-(w) lub T-(hucuł) zamiast kreski pionowej wpisuje się: T-(a), T-(w) lub T-(h)";

3) w § 13 (ustęp ostatni) zamiast słowa „pisarz" napisać „sekretarz". Skreślić słowa: „powyższą notatkę"; po słowie „Uwagi" dodać: notatkę „ponownie przeglądnięty dnia ———" Notatka powinna być zaopatrzona podpisem dokonywającego ją;

4) w § 17 (strona 20, ust. 3 od góry wiersz 2) po słowie „adres" dodać: „(wieś, powiat)";

w wierszu 5-go ustępu, zamiast słowa „naczelnika" napisać „przełożonego", a po słowie „gminy" dodać: „lub jego zastępcy";

5) w § 18 (ust. 1 wiersz 2 i 3 z góry) po słowie „powszechny" dodać: „lub częściowy";

6) w § 22 (punkt 1 wiersz 4) skreślić słowa: „kategorii pod względem";

7) w § 30 (ustęp przedostatni, wiersz 2 z góry) zamiast słowa „napisem" powinno być „zapisem". W tymże paragrafie (ustęp ostatni), po słowie „ich" skreślić kropkę i dopisać: „oraz datę dokonania poprawki";

8) w § 32 (pkt. 4c) zamiast „posiadania" umieścić „posiadanego" oraz po słowie „kradzież" napisać przecinek, skreślić „itp." i dodać: „dokonanie kastracji, uzyskanie licencji itp.".

Tę samą poprawkę należy wprowadzić do pouczenia w dowodach tożsamości koni.

(—) Wyszyński mjr.
DYREKTOR BIURA WOJSKOWEGO

Otrzymuje ponadto:
Ministerstwo Spraw Wojskowych
Dowództwo Taborów i Szefostwo Remontu
na Nr 5810-99/A. R. z dnia 9 marca 1938 r.

179.

PISMO OKÓLNE

z dnia 22 września 1938 r.

o potrącaniu zaliczek na uposażanie z zaopatrzań emerytalnych.

(Nr GB. 12-4-5)

Do

P. P. Wojewodów oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Nawiązując do pisma swego z dnia 26 marca 1936 r. Nr GB. 15-37 w sprawie ustalenia wysokości potrąceń z uposażenia (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 9 poz. 52), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości i stosowania poniżej umieszczone pismo Ministerstwa Skarbu z dnia 3 sierpnia 1938 r. Nr D. III. 13397/3/37 o potrącaniu zaliczek na uposażenie z zaopatrzenia emerytalnego.

(—) Hausner
DYREKTOR GABINETU

Otrzymują nadto:
Komenda Główna Policji Państwowej,
Korpus Ochrony Pogranicza,
Główny Urząd Statystyczny.

MINISTERSTWO SKARBU
Nr D. III. 13397/3/37
Warszawa, dn. 3 sierpnia 1938 r.

Do

Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydium Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw w miejscu.

Zmieniając częściowo postanowienia okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 5 marca 1936 r. L. D. III. 3966/1/35, dotyczące potrącenia zaliczek na uposażenie z zaopatrzenia emerytalnego, Ministerstwo Skarbu komunikuje, iż rozwiązanie stosunku służbowego z funkcjonariuszem państwowym i przyznanie mu zaopatrzenia emerytalnego nie stanowi zmiany charakteru prawnego pobranej zaliczki na uposażenie w służbie czynnej i nie pozbawia Skarbu Państwa prawa do potrącania z zaopatrzenia emerytalnego rat na spłatę zaliczki, niezależnie od ograniczeń przewidzianych w przepisach egzekucyjnych, ponieważ nie anuluje zgody funkcjonariusza na dokonywanie potrąceń na poczet zaliczek, w sposób określony w okólniku Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 czerwca 1934 r. L. 42-2/18, wyrażonej w podaniu o zaliczkę.

Postanowienia ust. 2 okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 5 marca 1936 r. L. D. III. 3966/1/35 mają analogiczne zastosowanie do obniżenia emerytom wysokości normalnych rat zaliczek na uposażenie lub rat zmniejszonych w myśl ust. 4 tego okólnika.

(—) Nowak
DYREKTOR DEPARTAMENTU

180.

PISMO OKÓLNE

z dnia 23 września 1938 r.

o poświadczeniach legitymacyj robotniczych przy uzyskiwaniu biletów ulgowych

(Nr SS. 55-179-1)

Do

P. P. Wojewodów, Starostów i Prezydentów Miast.

W nowej taryfie kolejowej osobowej przewidziano w § 65a ulgę dla robotników za biletami tygodniowymi robotniczymi. Ulga ta stosowana będzie na podstawie osobnych legitymacyj robotniczych wypełnianych przez pracodawców i potwierdzanych przez zarząd gminy miejsca pracy robotnika. Dotychczas legitymacje takie stosowane były tylko przy biletach powrotnych robotniczych. Z chwilą jednak wprowadzenia ulgowych biletów tygodniowych zapotrzebowanie na legitymacje robotnicze znacznie się zwiększy, co zwiększy również ilość poświadczeń, dokonywanych przez zarządy gminne i zarządy miejskie.

W dotychczasowej praktyce niektóre urzędy gminne pobierały za poświadczenia legitymacyj robotniczych różnorakie i niejednokrotnie wygórowane opłaty (do 2 złotych), które są zbyt uciążliwe dla robotników i znacznie pomniejszają realną wartość udzielonej ulgi kolejowej. Dotychczas niektóre tylko zarządy gminne i zarządy miejskie poświadczały legitymacje robotnicze bezpłatnie.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi Panów Wojewodów o wydanie zarządom gminnym i zarządom miejskim na obszarze województw zalecenia, aby o ile możności legity-

macje te były poświadczane bezpłatnie, a w każdym razie żeby opłaty takie nie przekraczały kwoty 50 gr.

Powyższą sprawę należy traktować jako bardzo pilną, gdyż nowe przepisy o biletach tygodniowych robotniczych wchodzą w życie z dniem 1 października, a z uwagi na znaczne zapotrzebowanie na te bilety, poświadczanie legitymacyj powinno się zacząć bezzwłocznie.

(—) Podwiński
DYREKTOR DEPARTAMENTU

181.

PISMO OKÓLNE

z dnia 24 września 1938 r.

o ulgach podatkowych dla właścicieli nieruchomości budynkowych w związku z akcją w sprawie podniesienia estetycznego wyglądu osiedli.

(Nr AP. 10-28-56).

Do

Urzędów Wojewódzkch i Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę.

Na skutek interwencji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Ministerstwo Skarbu poleciło swym organom inspekcyjnym, aby w toku lustracji instruowały władze skarbowe niższych instancji w kierunku stosowania ulg podatkowych do tych właścicieli nieruchomości, których zdolność płatnicza osłabła przez poniesienie nieprzewidzianych kosztów przy remoncie domów.

W związku z tym Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o spowodowanie, by powiatowe władze administracji ogólnej wydawały zaświadczenia o wykonaniu robót, mających na celu podniesienie estetycznego wyglądu osiedli tym właścicielom nieruchomości, którzy te roboty w bieżącym roku należycie wykonali i którzy o wydanie takiego zaświadczenia do wspomnianych władz się zgłoszą.

Zaświadczenia te winny być należycie ostemplowane.

(—) Michałowski
DYREKTOR DEPARTAMENTU

182.

PISMO OKÓLNE

z dnia 24 września 1938 r.

o wydawaniu opinii przez przewodniczącego Komisyj Regionalnych Planów Zabudowania

(Nr SB. 28-122-1).

Do

P. P. Wojewodów oraz Przewodniczących Komisyj Regionalnych Planów Zabudowania.

Przewodniczący Komisyj Regionalnych Planów Zabudowania, powołanych na podstawie art. 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 roku o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) w brzmieniu ustawy z dnia 14 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 405) udzielają w myśl przepisów tegoż prawa opinii w sprawach:

1) ogólnych i szczegółowych planów zabudowania (art. 27 ust. (4) prawa budowlanego),

2) uznawania terenów za podlegające przepisom prawa budowlanego o parcelacji terenów (art. 53 ust. (2) prawa budowlanego),

3) planów parcelacji terenów, sporządzanych na podstawie prawa budowlanego (art. 57 ust. (3) prawa budowlanego) wreszcie

4) w sprawach, w których władze administracji ogólnej lub organa samorządu terytorialnego zostaną zobowiązane zwracać się do przewodniczącego na skutek otrzymanego przez niego na podstawie art. 23 ust. (3) prawa budowlanego specjalnego upoważnienia, bądź zwracają się z własnej inicjatywy.

Przy udzielaniu wspomnianych opinii powinny być uwzględniane prawomocne plany zabudowania oraz plany parcelacji, zatwierdzone przez właściwe władze budowlane, bądź przez właściwe władze rolne, wreszcie powinny być brane pod uwagę warunki natury gospodarczej.

Konieczne to jest ze względu na zasady porządku prawnego i trwałości stosunków prawnych oraz potrzeby życia gospodarczego.

Wobec powyższego Ministerstwo zwraca uwagę Panów Przewodniczących, że opinie, udzielane właściwym władzom i organom samorządu terytorialnego, nie powinny przechodzić do porządku nad prawomocnymi aktami władz, co nie wyklucza przedsięwzięcia w drodze przepisanej przez prawo odpowiednich kroków, zmierzających do zmiany tych aktów, o ile należycie uzasadnione względy poważnej natury wymagają tych zmian. Opinie takie powinny liczyć się z warunkami i możliwościami gospodarczymi Państwa, związków samorządowych i osób prywatnych. Jedynie przy zastosowaniu powyższych zasad, udzielane przez komisje opinie będą życiowe, a komisje spełnią swoje zadanie.

(—) Korsak
PODSEKRETARZ STANU

183.

PISMO OKÓLNE

z dnia 30 września 1938 r.

o akcji pomocy zimowej dla bezrobotnych

(Nr SG. 60-106-1)

Do

Panów Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Akcja pomocy zimowej w roku 1938/39 oparta będzie na zasadach analogicznych do

zasad, na jakich prowadzono ją w latach ubiegłych.

Wobec konieczności zapewnienia tej akcji sprzyjających warunków rozwoju — zanim wydane zostaną bardziej szczegółowe zarządzenia władz państwowych względnie Ogólnopolskiego Obywatelskiego Komitetu Zimowej Pomocy Bezrobotnym — polecam P. P. Wojewodom:

1) poprzeć jak najenergiczniej zbiórkę płodów rolnych, prowadzoną przez lokalne komitety Funduszu Pracy na rachunek pomocy zimowej oraz w niektórych miejscowościach przez Komisje Likwidacyjne obywatelskich komitetów zimowej pomocy bezrobotnym. Stanowi to w obecnej chwili niezmiernie pilny postulat z uwagi na to, iż opóźnienie zbiórki płodów rolnych, specjalnie zaś ziemniaków, stanowiących podstawowy artykuł spożycia masowego, może podważyć powodzenie akcji, a ponadto spowodować narażenie zebranych artykułów na zepsucie z powodu mrozów i t. p.;

2) wydać zakaz urządzania jakichkolwiek zbiórek publicznych w pierwszych dwóch tygodniach grudnia 1938 r., oraz pierwszych dwóch tygodniach marca 1939 r., w którym to czasie zostaną zorganizowane zbiórki publiczne (uliczne) na rzecz pomocy zimowej, oraz wstrzymać wydawanie dalszych pozwoleń na urządzanie w czasie trwania akcji, t. j. w miesiącach od listopada 1938 r. do kwietnia 1939 r., jakichkolwiek zbiórek publicznych z wyjątkiem zbiórek na cele związane z uczczeniem pamięci Marszałka J. Piłsudskiego, na F. O. N. i F. O. M. Pozwolenia na urządzanie zbiórek, wydane do dnia otrzymania niniejszego pisma, pozostają w mocy, o ile nie dotyczą okresów pierwszych dwóch tygodni w miesiącach grudniu 1938 r. i marcu 1939 r.;

3) udzielić jak najwydatniejszego poparcia akcji pomocy zimowej stosownie do wskazań, jakie wydane zostaną przez Naczelny Wydział Wykonawczy Ogólnopolskiego Obywatelskiego Komitetu Zimowej Pomocy Bezrobotnym po jego ukonstytuowaniu się, a w szczególności współdziałać w organizacji komitetów wojewódzkich i komitetów niższych stopni według zasad, które ustali Naczelny Wydział Wykonawczy Ogólnopolskiego Obywatelskiego Komitetu Zimowej Pomocy Bezrobotnym.

(—) Sławoj Składkowski
MINISTER

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 23 września Nr 70 Rok 1938

Poz. 508. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 2 lipca 1938 r. w sprawie przejęcia przez Fundusz Ubezpieczenia Emerytalnego Pracowników Umysłowych zobowiązań Powszechnego Zakładu Pensyjnego dla Funkcjonariuszów z tytułu ubezpieczenia dodatkowego.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 10 marca 1934 r. o wykonaniu konwencyj z Austrią, dotyczących rozrachunków w zakresie dawnego austriackiego ubezpieczenia pensyjnego funkcjonariuszy i ubezpieczenia górników od wypadków (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 262) zarządzam co następuje:

§ 1. Z tytułu przejęcia zobowiązań Powszechnego Zakładu Pensyjnego dla Funkcjonariuszów w Wiedniu, wynikających z ubezpieczenia dodatkowego na zasadzie art. IV rozporządzenia cesarskiego z dnia 25 czerwca 1914 r. o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszów (Dz. u. p. austr. Nr 138), zarządzany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Fundusz Ubezpieczenia Emerytalnego Pracowników Umysłowych, jako następca prawny Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, obowiązany jest do zwrotu premii na zasadach określonych w dalszych paragrafach rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Do zwrotu premii stosuje się ust. (2) § 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 czerwca 1924 r. o zastosowaniu złotego do obliczania składek (premii), jako też świadczeń pieniężnych (rent) i o przerachowaniu na złote dawnych zobowiązań rentowych w ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy w b. dzielnicy austriacko-węgierskiej (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 572) z zastrzeżeniem, że w razie opłacenia premii obligacjami austriackich pożyczek wojennych zwrot premii obniża się do połowy.

§ 3. Zwrot premii następuje na wniosek osoby uprawnionej, zgłoszony w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych przed upływem jednego roku od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

§ 4. W razie śmierci osoby uprawnionej prawo zgłoszenia wniosku i zwrotu premii przechodzi na jej prawnych spadkobierców.

§ 5. Spory, wynikłe przy stosowaniu rozporządzenia niniejszego będą rozstrzygane w trybie odwołań od decyzyj Zakładu Ubezpieczeń Społecznych według tych samych przepisów i przez te same władze (instancje), co spory o świadczenia emerytalne pracowników umysłowych (art. 130 i 164 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych — Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 911).

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 509. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 31 sierpnia 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w sprawie wykonywania postanowień dotyczących przymusowego umieszczania w przytułkach i domach pracy przymusowej w województwach poznańskim i pomorskim.

Na podstawie art. 34 ust. (2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 października 1927 r. o zwalczaniu żebractwa i włóczęgostwa (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 823) zarządzam co następuje:

§ 1. Postanowienia rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 października 1927 r. o zwalczaniu żebractwa i włóczęgostwa (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 823), dotyczące przymusowego umieszczania w przytułkach i domach pracy przymusowej będą wykonywane na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego w granicach ustalonych ustawą z dnia 12 czerwca 1937 r. o zmianie granic województw: poznańskiego, pomorskiego, warszawskiego i łódzkiego (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 350).

§ 2. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego traci moc rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 13 stycznia 1930 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie wykonywania postanowień dotyczących przymusowego umieszczania w przytułkach i domach pracy przymusowej w województwach poznańskim i pomorskim (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 115).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie siedmiu dni od dnia ogłoszenia.

Poz. 510. Oświadczenie rządowe z dnia 18 sierpnia 1938 r. w sprawie ratyfikacji przez Portugalię międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej z dnia 9 grudnia 1932 r.

Poz. 511. Oświadczenie rządowe z dnia 18 sierpnia 1938 r. o ratyfikacji porozumienia celnego między Rzecząpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad z dnia 15 grudnia 1937 r.

Poz. 512. Oświadczenie rządowe z dnia 18 sierpnia 1938 r. o ratyfikacji układu płatniczego między Polską a Francją z dnia 29 grudnia 1937 r.

Poz. 513. Oświadczenie rządowe z dnia 7 września 1938 r. w sprawie złożenia przez Kanadę dokumentu ratyfikacyjnego konwencji z dnia 24 czerwca 1926 r. dotyczącej umowy najmu marynarzy.

Poz. 514. Oświadczenie rządowe z dnia 7 września 1938 r. w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych protokołu z dnia 28 sierpnia 1937 r. między Polską a Szwajcarią dotyczącego zniżek celnych na produkty chemiczne.

---

z 24 września Nr 71 Rok 1938

Poz. 515. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 września 1938 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 lipca 1928 r. w sprawie zawierania związków małżeńskich przez funkcjonariuszów Policji Państwowej.

Na podstawie art. 64 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr 5, poz. 27) zarządzam co następuje:

§ 1. Ust. 3 w § 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 lipca 1928 r. w sprawie zawierania związków małżeńskich przez funkcjonariuszów Policji Państwowej (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 762), zmieniony rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 czerwca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 314) otrzymuje brzmienie:

„Szeregowi Policji Państwowej, pozostający w stopniach posterunkowego i starszego posterunkowego, powinni ponadto:

a) przesłużyć siedem lat, licząc łącznie czas służby w charakterze szeregowego policji, służby przygotowawczej w policji w charakterze pracownika kontraktowego, służby czynnej w wojsku i innej służby państwowej,

b) wykazać, że suma miesięcznego dochodu narzeczonych, wliczając w nią uposażenie szeregowego, odpowiada co najmniej miesięcznym poborom przodownika“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 516. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 września 1938 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 czerwca 1938 r. o pasie granicznym.

Na podstawie art. 10 ust. (2) i art. 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 11, poz. 83) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 czerwca 1938 r. o pasie granicznym (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 360) wprowadza się zmiany następujące:

1. w § 1 ust. (1) pkt 3) otrzymuje brzmienie:

„3) w województwie krakowskim:

nie objętą pasem granicznym resztę powiatu limanowskiego, myślenickiego i bialskiego“;

2. w § 2 dodaje się na końcu pkt 4) o brzmieniu:

„4) przepisy §§ 3 — 19, 24, 25, 32 i 35 na powiaty: bielski, cieszyński, pszczyński i rybnicki województwa śląskiego oraz bialski, wadowicki i żywiecki województwa krakowskiego";

3. w § 3 ust. (1) po słowach: „Na wymienione w § 2 pkt 2" dodaje się: „i 4".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 517. Oświadczenie rządowe z dnia 7 września 1938 r. w sprawie złożenia przez Kanadę dokumentu ratyfikacyjnego konwencji z dnia 21 czerwca 1929 r., dotyczącej wskazywania wagi na ciężkich przesyłkach, przewożonych na statkach.

z 27 września Nr 72 Rok 1938

Poz. 518. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 września 1938 r. o przyłączeniu części gmin wiejskich Wilanów i Bródno w powiecie i województwie warszawskim do powiatów południowo-warszawskiego i prasko-warszawskiego w m. st. Warszawie.

Poz. 519. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 września 1938 r. w sprawie zmiany regulaminu do zgromadzenia okręgowego.

Na podstawie art. 35 ust. (2) oraz art. 96 ordynacji wyborczej do Sejmu (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 47, poz. 319) zarządzam co następuje:

§ 1. Ust. 1 § 2 regulaminu do zgromadzenia okręgowego (rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 11 lipca 1935 r. Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 324) otrzymuje brzmienie następujące:

„(1) Liczbę mieszkańców obszaru administracyjnego określa ostatni powszechny spis ludności, a w stosunku do m. Gdyni spis ludności przeprowadzony w dniu 18 maja 1936 r.".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

z 16 września Nr 212 Rok 1938

Poz. 442. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 443. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 444. Obwieszczenie Urzędu Długów Państwa z dnia 13 września 1938 r. w sprawie wylosowanych premii do obligacji 3% premiowej pożyczki inwestycyjnej emisji I z 1935 r.

z 17 września Nr 213 Rok 1938

Poz. 445. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 446. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 447. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 448. Ogłoszenie Komisarza Rządowego Izb Lekarsko-Dentystycznych z dnia 12 września 1938 r. w sprawie wyborów do Rady Okręgowej Izby Lekarsko-Dentystycznej w Wilnie.

z 19 września Nr 214 Rok 1938

Poz. 449. Uchwała Rady Ministrów z dnia 16 września 1938 r. o dodatkowym kredycie na rok 1938/39 na koszty wyborów do Sejmu i Senatu.

Poz. 450. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 451. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 452. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

z 20 września Nr 215 Rok 1938

Poz. 453. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 454. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 455. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 456. Zarządzenie o nadaniu Brązowego Krzyża Zasługi.

z 21 września Nr 216 Rok 1938

Poz. 457. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 458. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego Krzyża Zasługi.

Poz. 459. Zarządzenie o nadaniu Brązowego Krzyża Zasługi.

z 22 września Nr 217 Rok 1938

Poz. 460. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 461. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 462. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 463. Zarządzenie o nadaniu Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 464. Ogłoszenie Komisarza Rządowego Izb Lekarsko-Dentystycznych z dnia 19 września 1938 r. w sprawie wyborów do Rady Okręgowej Izby Lekarsko-Dentystycznej w Poznaniu.

z 23 września Nr 218 Rok 1938

Poz. 465. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi

Poz. 466. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 467. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 468. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

z 24 września Nr 219 Rok 1938

Poz. 469. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 470. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 471. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 472. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 473. Zarządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 20 września 1938 r. w sprawie wpłat przedsiębiorstw górniczych w powiatach: bielskim, bialskim i chrzanowskim na rzecz Kasy Bratniej Górników w miesiącach: wrześniu, październiku, listopadzie i grudniu 1938 r.

C.

Bibliografia.

II. WYDAWNICTWA, INTERESUJĄCE ADMINISTRACJĘ SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

„Skorowidz Miejscowości Województwa Pomorskiego" — Fr. Wyczyński.

Ukazała się praca Franciszka Wyczyńskiego, urzędnika starostwa krajowego pomorskiego, p. t. „Skorowidz Miejscowości Województwa Pomorskiego" (str. 128), zawierająca spis miejscowości województwa pomorskiego z podaniem dla każdej z nich właściwego powiatu, poczty, stacji kolejowej i gminy oraz opatrzona krótkim opisem miast, danymi statystycznymi i spisem gmin miejskich i wiejskich z przynależnością do powiatu i sądu.

„Monografia Szkoły Rolniczej w Starym Brześciu pow. włocławskiego" St. Staszyński.

Opuściła prasę „Monografia Szkoły Rolniczej w Starym Brześciu pow. włocławskiego" napisana przez Stanisława Staszyńskiego, kierownika szkoły z przedmową inż. St. Wiśniewskiego, naczelnika Wydziału w Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego (str. 286-XII, 101 ilustracyj 4 plany i mapa powiatu).

Praca zawiera materiał sprawozdawczy z dziedziny wychowawczej, dydaktycznej i organizacyjnej i z tego względu została uznana za użyteczną dla związków samorządowych przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych.

Skład Główny: Książnica dla Rolników w Warszawie, ulica Kopernika 30.

Drukarnia Gaz. Adm. i P. P., Warszawa, Trębacka 11.